

Lieta C-307/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 10. maijs

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 29. marts

Atbildētāja pamatlietā un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

FT

Prasītājs pamatlietā un atbildētājs revīzijas tiesvedībā:

DW

Pamatlietas priekšmets

DW prasība bez maksas izsniegt kopiju no medicīniskajiem dokumentiem, kas attiecas uz viņu un atrodas pie atbildētājas FT, kura ir zobārste.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību, it īpaši Regulas (ES) 2016/679 15. panta 3. punkta, interpretācija; lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek iesniegts, pamatojoties uz LESD 267. pantu

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums kopsakarā ar 12. panta 5. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim (šajā gadījumā – ārstējošajam ārstam) nav pienākuma bez maksas izsniegt datu subjektam (šajā gadījumā – pacientam) viņa personas datu, kurus apstrādājis pārzinis, pirmo kopiju, ja datu subjekts pieprasa to nevis VDAR 63. apsvēruma pirmajā teikumā minētajiem

mērķiem, proti, lai zinātu par personas datu apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu, bet gan citam, ar datu aizsardzību nesaistītam, taču leģitīmam mērķim (šajā gadījumā – lai noskaidrotu, vai nepastāv no ārsta civiltiesisko atbildību reglamentējošiem tiesību aktiem izrietošas prasījuma tiesības)?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

a) Vai dalībvalsts tiesību norma, kas pieņemta pirms Vispārīgās datu aizsardzības regulas stāšanās spēkā, var tikt uzskatīta par tādu, kas VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē ierobežo no tās 15. panta 3. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punktu izrietošās tiesības uz pārziņa apstrādāto personas datu kopijas bezmaksas izsniegšanu?

b) Ja atbilde uz otrā jautājuma a) daļu ir apstiprinoša: Vai VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētās citu personu tiesības un brīvības ietver arī šo personu ieinteresētību tikt atbrīvotām no izmaksām, kas saistītas ar datu kopijas izsniegšanu saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu, un citiem izdevumiem, ko radījusi kopijas izsniegšana?

c) Ja atbilde uz otrā jautājuma b) daļu ir apstiprinoša: Vai dalībvalsts tiesību norma, kas nosaka, ka ārsta un pacienta attiecību ietvaros pacienta lietā esošo pacienta personas datu kopijas izsniegšana vienmēr un neatkarīgi no konkrētā gadījumā apstākļiem rada ārsta tiesības pieprasīt, lai pacients sedz izmaksas, var tikt uzskatīta par tādu, kas VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē ierobežo no tās 15. panta 3. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punktu izrietošos pienākumus un tiesības?

3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša un atbildes uz otrā jautājuma a), b) vai c) daļu ir noliedzošas: Vai ārsta un pacienta attiecību ietvaros no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma izrietošās tiesības ietver arī tiesības saņemt visu pacienta personas datus saturošo pacienta lietas daļu kopiju izsniegšanu, vai arī tās ir vērstas tikai uz tiesībām saņemt pacienta personas datu kopiju kā tādu, atstājot datus apstrādājošā ārsta ziņā to, kādā veidā viņš apkopo šos datus konkrētajam pacientam?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk tekstā – “VDAR”), 12. panta 5. punkts, 15. panta 3. punkta pirmais un trešais teikums un 23. panta 1. punkts, it īpaši tā i) apakšpunkts; preambulas 63. apsvērums, it īpaši tā pirmais teikums

Atbilstošās valsts tiesību normas

Bürgerliches Gesetzbuch [Vācijas Civilt kodekss] (turpmāk tekstā – “BGB”)

630.f pants (“Ārstēšanas dokumentācija”)

“(1) Ārstniecības personai ir pienākums uzturēt pacienta lietu papīra vai elektroniskā formā, lai tiešā laika saistībā ar ārstēšanu nodrošinātu tās dokumentāciju. [..]

(2) Ārstniecības personai ir pienākums fiksēt pacienta lietā visus pasākumus, kas no profesionālā viedokļa ir būtiski pašreizējai un turpmākai ārstēšanai, un to rezultātus, it īpaši anamnēzi, diagnozes, izmeklējumus, izmeklējumu rezultātus, slēdzienus, terapiju un tās efektivitāti, iekļaušanos un tās efektivitāti, piekrišanas un paskaidrojumus. Medicīniskie izraksti ir jāiekļauj pacienta lietā.

(3) Ārstniecības personai jāglabā pacienta lieta desmit gadus, skaitot no brīža, kad pabeigta ārstēšana, ja vien citos noteikumos nav paredzēti citi glabāšanas termiņi.”

630.g pants (“Iepazīšanās ar pacienta lietu”)

“(1) Pacientam pēc pieprasījuma nekavējoties jānodrošina iespēja pilnībā iepazīties ar pacienta lietu, kas attiecas uz viņu, izņemot gadījumus, kad šādu iepazīšanos liedz būtiski terapeitiski iemesli vai citas svarīgas trešo personu tiesības. [..]

(2) Pacients var arī pieprasīt pacienta lietas kopijas elektroniskā formā. Viņam ir jāatlīdzina ārstniecības personai radušies izdevumi.

[..]”

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 DW pieprasa, lai FT bez maksas izsniedz visu FT rīcībā esošo, uz viņu attiecošos medicīnisko dokumentu kopiju. FT ir Vācijā praktizējoša zobārste. DW pie viņas ārstējās. Viņš uzskata, ka FT sniedza neatbilstošus pakalpojumus. FT uzskata, ka viņai jāsniedz pacienta dokumentācijas kopija tikai tad, ja tiek atlīdzinātas izmaksas.
- 2 *Amtsgericht* [pirmās instances tiesa] apmierināja DW prasību. *Landgericht* [apgabaltiesa] noraidīja FT iesniegto apelācijas sūdzību. *Landgericht* ieskatā DW tiesības, kas noteiktas VDAR 15. pantā, šajā gadījumā nav izslēgtas tāpēc, ka DW pieprasa informāciju, lai noskaidrotu, vai nepastāv no ārsta civiltiesisko atbildību reglamentējošiem tiesību aktiem izrietošas prasījuma tiesības. Savā revīzijas sūdzībā, kas iesniegta iesniedzējtiesā, FT turpina uzturēt spēkā savu lūgumu noraidīt prasību. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no tā, vai apelācijas tiesa nav pieļāvusi juridisku kļūdu, uzskatot, ka prasība ir pamatota saskaņā ar VDAR

noteikumiem, kā to apgalvo DW. Šajā nolūkā ir jāinterpretē VDAR noteikumi, it īpaši tās 15. panta 3. punkts.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 3 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar valsts tiesību normām, proti, *BGB* 630.f un 630.g pantu, FT nav pienākuma bez maksas izsniegt DW uz viņu attiecošos medicīnisko dokumentu kopijas.
- 4 Tomēr DW tiesības bez maksas saņemt [kopijas] varētu izrietēt tieši no VDAR 15. panta 3. punkta kopsakarā ar 12. panta 5. punktu. VDAR ir piemērojama šajā lietā gan laika ziņā, gan pēc būtības. No VDAR 15. panta 3. punkta pirmā un otrā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punktu izriet, ka pārzinim principā bez maksas ir jāizsniedz tā apstrādāto personas datu pirmā kopija.

Par pirmo jautājumu

- 5 Uzdotot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums kopsakarā ar 12. panta 5. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim nav pienākuma bez maksas izsniegt datu subjektam viņa personas datu, kurus apstrādājis pārzinis, pirmo kopiju, ja datu subjekts pieprasa to nevis VDAR 63. apsvēruma pirmajā teikumā minētajiem mērķiem, proti, lai zinātu par personas datu apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu, bet gan citam, ar datu aizsardzību nesaistītam, taču leģitīmam mērķim (šajā gadījumā – lai noskaidrotu, vai nepastāv no ārsta civiltiesisko atbildību reglamentējošiem tiesību aktiem izrietošas prasījuma tiesības).
- 6 Pastāv viedoklis, ka izsniegšanas pieprasījumu nevar pamatot ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu kopsakarā ar 12. panta 5. punktu, ja tādējādi tiek īstenotas citas intereses, kas nav saistītas ar datu aizsardzības tiesībām, proti, ieinteresētība informācijas iegūšanā ir pamatota tādējādi, ka tā ļaus sagatavot prasījuma izvirzīšanu saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē ārsta atbildību.
- 7 Iesniedzējtiesai ir šaubas par šāda viedokļa pareizību. Lai gan VDAR 15. pantā noteikto datu subjekta tiesību un pārzinā pienākumu mērķis ir nodrošināt datu subjektam iespēju pārliecināties, ka viņa personas dati ir pareizi un ka tie tiek apstrādāti likumīgi (skat. arī Tiesas 2017. gada 20. decembra spriedumu *Nowak*, C-434/16, EU:C:2017:994, 57. punkts, kas attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 12. panta a) apakšpunktu). Tomēr saskaņā ar VDAR 15. panta formulējumu tajā reglamentēto tiesību un pienākumu pastāvēšana nav atkarīga no datu subjekta motivācijas, kas atbilst iepriekš minētajam aizsardzības mērķim, un neprasa, lai datu subjekts pamatotu savu informācijas un kopijas pieprasījumu.
- 8 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tādējādi Savienības likumdevējs būtībā ir vēlējies atstāt datu subjekta brīvas gribas ziņā, vai un uz kāda pamata viņš izmanto savas VDAR

15. pantā paredzētās tiesības. To apstiprina arī tas, ka informācijas un kopijas izsniegšana uz VDAR 15. panta pamata ļauj datu subjektam pārliecināties, ka viņa personas dati ir pareizi un ka tie tiek apstrādāti likumīgi, pat tad, ja viņš to ir pieprasījis citu iemeslu dēļ, proti, šīs tiesību normas mērķis galu galā var tikt sasniegts neatkarīgi no datu subjekta motivācijas. Tāpēc iesniedzējtiesas ieskatā uz VDAR 15. panta 3. punktu balstīts pieprasījums izsniegt apstrādāto datu kopiju, pat tad, ja tas nav motivēts ar šai tiesību normai piešķirto aizsardzības mērķi, nav uzskatāms ne par acīmredzami nepamatotu, ne par pārmērīgu pieprasījumu VDAR 12. panta 5. punkta otrā teikuma izpratnē.

- 9 Pieprasījums nav arī tiesību ļaunprātīga izmantošana. Tiesa gan savā 2019. gada 26. februāra spriedumā *N Luxembourg I* u.c., (C-115/16, C-118/16, C-119/16 un C-299/16, EU:C:2019:134, 98., 102. un 124. punkts) ir norādījusi, ka no vispārējā principa, saskaņā ar kuru indivīdi nevar krāpnieciski vai ļaunprātīgi atsaukties uz Savienības tiesību normām, izriet, ka dalībvalstij ir jāatsaka Savienības tiesību normu piemērošana, ja atsaukšanās uz tām notiek nevis tādēļ, lai īstenotu šo normu mērķus, bet gan nolūkā gūt labumu no Savienības tiesībām, kaut arī nosacījumi šā labuma gūšanai ir izpildīti tikai formāli. Lai tiktu pierādīta tiesību ļaunprātīga izmantošana, ir nepieciešams, pirmkārt, objektīvu apstākļu kopums, no kura izriet, ka, lai gan formāli Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi ir ievēroti, šajā tiesiskajā regulējumā izvirzītais mērķis nav sasniegts, un, otrkārt, subjektīvs elements, ko veido vēlme iegūt no Savienības tiesībām izrietošu labumu, mākslīgi radot apstākļus, kas vajadzīgi tā iegūšanai. Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka šie divi minētajā spriedumā nosauktie priekšnoteikumi nav izpildīti tikai tāpēc vien, ka DW pieprasījums izsniegt apstrādāto datu kopiju saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu nav motivēts ar šai tiesību normai piešķirto aizsardzības mērķi.
- 10 Kā uzskata iesniedzējtiesa, nekas cits neizriet arī no Tiesas 2014. gada 17. jūlija sprieduma *YS* u.c. (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 45. un nākamie punkti). Iesniedzējtiesas ieskatā minētajā lietā bija jānosaka tiesību uz informāciju priekšmets, ņemot vērā tām piešķirto aizsardzības mērķi, konkrētāk, vai tiesības uz informāciju saskaņā ar datu aizsardzību reglamentējošajiem tiesību aktiem var attiekties uz administratīvo tiesību akta projektā ietvertu juridisko analīzi saistībā ar uzturēšanās atļaujas piešķiršanu. Turpretī šajā lietā jānoskaidro jautājums, vai tas, ka pieprasījuma motivācija nav saistīta ar aizsardzības mērķi, var ietekmēt pieprasījuma pamatotību.

Par otro jautājumu

- 11 Uzdotot otro jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kā valsts tiesībās noteiktais regulējums, kas uzliek izmaksu segšanas pienākumu pacientam, ir jāinterpretē VDAR kontekstā. Šajā nolūkā ir jāinterpretē VDAR 23. panta 1. punkts. Šī tiesību norma nosaka, ka saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar legislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.-22. pantā, ciktāl šāds ierobežojums ļauj ievērot pamattiesību un pamatbrīvību būtību un ir

nepieciešams un samērīgs pasākums, kas paredzēts, lai sasniegtu kādu no VDAR 23. panta 1. punkta a) līdz j) apakšpunktā minētajiem mērķiem.

- 12 Šajā sakarā FT atsaucas uz VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto mērķi aizsargāt citu personu tiesības un brīvības un apgalvo, ka *BGB* 630.g panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētais izmaksu regulējums ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai aizsargātu ārstējošā ārsta (zobārsta) likumīgās intereses.

Par otrā jautājuma a) daļu

- 13 Šī jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai iepriekš minētie VDAR noteikumi ir jāņem vērā, arī vērtējot valsts tiesību normas, kas – kā šajā gadījumā *BGB* 630.g pants – ir pieņemtas pirms VDAR stāšanās spēkā.

Par otrā jautājuma b) daļu

- 14 Gadījumā, ja atbilde uz otrā jautājuma a) daļu ir apstiprinoša, proti, *BGB* 630.g pants ir jāvērtē, cita starpā ņemot vērā VDAR 23. panta 1. punktu, ir nepieciešama 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta interpretācija.
- 15 *BGB* 630.g pantā noteiktajā izmaksu regulējumā ir ņemtas vērā ārstniecības personas ekonomiskās intereses un – saskaņā ar FT viedokli – arī nepieciešamība izvairīties no tā, ka pacienti pieprasa izsniegt pacientu dokumentācijas bez iemesla. Līdz ar to rodas jautājums, vai VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētās citu personu tiesības un brīvības ietver arī šo personu ieinteresētību tikt atbrīvotām no izmaksām, kas saistītas ar datu kopijas izsniegšanu saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu, un citiem izdevumiem, ko radījusi kopijas sagatavošana.
- 16 Tomēr tas, vai citu personu tiesību un brīvību jēdziens VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē var attiekties arī uz ekonomiskajām interesēm, ir strīdīgi.

Par otrā jautājuma c) daļu

- 17 Ja *BGB* 630g panta 2. punkta otrajā teikumā saskata pieļaujamo no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punkta pirmo teikumu izrietošo ārstniecības personas pienākumu attiecībā pret pacientu ierobežojumu, tas nozīmētu, ka pacientam būtu jāsedz izmaksas par datu kopiju, kas ārstniecības personai jāizsniedz saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu, vienmēr arī par pirmo kopiju neatkarīgi no konkrētā gadījuma apstākļiem, tātad it īpaši neatkarīgi no ar kopijas izsniegšanu saistīto izmaksu faktiskā apmēra.
- 18 Tas liek uzdot otrā jautājuma c) daļu par to, vai šāds noteiktas jomas izņēmums – šajā gadījumā – attiecībā uz jomu starp ārstniecības personu un pacientu saistībā ar pacienta dokumentu izsniegšanu – ir uzskatāms par nepieciešamu un samērīgu pasākumu VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē. Iesniedzējtiesa it īpaši lūdz precizēt, vai *BGB* 630.g pantā noteiktais datu subjekta tiesību

ierobežojums ietilpst VDAR 23. panta 1. punktā paredzētās valsts likumdevēja rīcības brīvības robežās.

- 19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no prasības pēc nepieciešamības un samērīguma izriet, ka ierobežojošam regulējumam saskaņā ar VDAR 23. panta 1. punktu principā ir jāatstāj iespēja ņemt vērā konkrētā gadījuma apstākļus.
- 20 Taču *BGB* 630.g panta 2. punkta otrā teikuma gadījumā tā tas nav. Šis regulējums ietver pilnīgu izņēmuma piemērošanu noteiktai jomai (attiecībā uz medicīnisko dokumentu izsniegšanu). Iesniedzējtiesas ieskatā šo regulējumu neattaisno īpašs slogs, kas rodas ārstniecības personai. Tā norāda, ka Savienības likumdevējs ir domājis arī par pārziņa ekonomiskajām interesēm: bez maksas var pieprasīt tikai pirmās kopijas izsniegšanu; par visām turpmākajām datu subjekta pieprasītajām kopijām saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta otro teikumu var iekasēt samērīgu maksu, kas pamatojas uz administratīvajām izmaksām.

Par trešo jautājumu

- 21 DW tiesību aizsardzības pieprasījums ir saistīts ar visu uz viņu attiecošos medicīnisko dokumentu kopiju, proti, viņa “pacienta lietas” kopiju izsniegšanu, gan *BGB* 630.f panta izpratnē, gan Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Direktīvas 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 3. panta m) punkta izpratnē.
- 22 Uz šo tiesību aizsardzības pieprasījumu VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums var attiekties tikai tiktāl, cik pacienta lietā ir ietverti prasītāja personas dati.
- 23 Nav skaidrs, kāds ir VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzētā pienākuma izsniegt apstrādājamo personas datu kopiju saturs un apjoms, un par to jau ir iesniegts *Bundesverwaltungsgericht* [Federālās administratīvās tiesas] (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu (2021. gada 9. augusta lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-487/21). Šis strīds ir būtisks lēmuma pieņemšanai, ja DW izvirzītā prasība jau nav noraidāma, pamatojoties uz aspektiem, kas ietverti minētajā pirmajā un otrajā prejudiciālajā jautājumā.
- 24 Saskaņā ar vienu viedokli VDAR 15. panta 3. punkts dod tiesības saņemt datu kopiju, kas ir izsniedzama saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu, tomēr principā neparedz tiesības pieprasīt konkrētu dokumentu vai visu apstrādāto atsevišķo datu kopijas. Lai īstenotu 63. apsvēruma pirmajā teikumā minēto tiesību uz piekļuvi informācijai mērķi, proti, nodrošināt datu subjektam iespēju zināt par apstrādi un pārliecināties par tās likumīgumu, – iespējams, strukturēts – apstrādāto datu kopsavilkums varētu būt piemērotāks nekā visu atsevišķo un, iespējams, lieko datu kopijas izsniegšana. VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā noteiktā pārziņa pienākuma apjoms nevarētu būt tik plašs, ka tam būtu jāizsniedz katra jebkādu datu subjekta personas datus, piemēram, vārdu, saturoša dokumenta

kopiju. Šo viedokli var pamatot arī ar Tiesas 2014. gada 17. jūlija spriedumu YS u.c. (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 45., 59. un nākamie punkti).

- 25 Pastāv arī cits viedoklis, ka datu subjektam saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu principā ir jāsaņem visu pārziņa apstrādāto personas datu kopija viņa rīcībā esošajā versijā. Tādējādi pacientam būtu jāsaņem visu ar viņu saistīto, viņa personas datus saturošo medicīnisko dokumentu kopija. Ar datu apkopojumu nepietiktu.
- 26 Šī nostāja tiek pamatota ar to, ka datu subjekta tiesības saņemt kopiju ir neatkarīgas tiesības salīdzinājumā ar VDAR 15. panta 1. punktā paredzētajām tiesībām saņemt informāciju un tāpēc nav pakļautas sistemātiskam ierobežojumam, kas izriet no šīs tiesību normas pieprasītā sniedzamās informācijas satura. 63. apsvērumā minētos pārredzamības un likumības pārbaudes iespēju mērķus nevar tādā pašā veidā sasniegt, izmantojot tikai apstrādāto personas datu kopsavilkumu vai pārskatu. Uz Tiesas 2014. gada 17. jūlija spriedumu YS u.c. (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081) par Direktīvas 95/46 12. panta a) punkta interpretāciju nevar atsaukties, jo šajā tiesību normā nav paredzētas tieši tiesības saņemt kopiju.